

Mattheus 20:28

**“Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden
maar om te dienen,
en Zijn leven te geven tot een rantsoen/losprijs voor velen”**

Jezus' lijden

1 Zijn dienen 2 Zijn dood 3 Zijn doel

Gemeente,

Wat vallen ze soms tegen. Kerkmensen, zelfs ambtsdragers. Dat je iets van ze meemaakt waarvan je zegt: dat is toch echt niet zoals het er binnen de kerk aan toe zou moeten gaan. Dat stelt je echt teleur. En dat doet kwaad aan de naam van God en de naam van de kerk.

Nou, dat is in Mattheus 20 ook aan de hand. Je zou dat toch niet verwachten zo. Dat de discipelen met elkaar overhoop liggen. Twee van hen en tien van hen. Twee, Johannes en Jacobus, die hun moeder laten vragen of zij de beste plaatsen mogen krijgen in Jezus' Koninkrijk. Plaatsen van de meeste eer en aanzien. Dat zij de beste worden gevonden. De meeste waardering krijgen. Bovenop het podium mogen. Maar als de andere 10 het horen reageren ze net zo. Ze nemen hen dat echt heel kwalijk. Wat denken ze wel? Die beste plekken zouden best eens voor een paar van hen kunnen zijn. En die worden nou zomaar weggekaapt. Luther zei al dat de mens en net een hoefijzer is. Dat begint bij jezelf en eindigt weer bij jezelf. Wat levert het mij op en wat doet het met mij. En dat komt ook nog binnen de gemeente voor. En inderdaad dat zou zo niet moeten zijn. Want dat is een enorm contrast met de Koning Zelf, met Jezus Zelf.

1 Zijn dienen

Want Hij zegt juist. Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Niet gekomen om Zelf eer te krijgen. Om waardering voor Zichzelf te oogsten. Nooit deed Hij iets om daarmee Zelf op handen gedragen te worden. Zijn wonderen deed Hij nooit om daarmee Zichzelf te laten bejubelen. Niet om gediend te worden, maar om te dienen. Nu is het merkwaardige van dit woord dat dit nooit gebruikt wordt ten aanzien van God. Natuurlijk de mens hoort God te dienen, maar dan wordt er altijd een ander woord gebruikt. Dit woord voor dienen is het woord diakoneoo. We horen er het woord 'diaken' in. Dan gaat dus om een dienen van de ander uit bewogenheid. Omdat die ander in nood is, in erbarmelijke omstandigheden. Nood op financieel gebied, nood van eenzaamheid, nood van handicap. En allerlei instanties brengen met nieuwsbrieven die nood onder de aandacht: van

vluchtelingen, gehandicapten, asielzoekers. Een diaken helpt uit beweging: dient. Oog en hart voor nood.

Dat gebruikt Jezus voor Zichzelf. Hij heeft oog en hart voor mensen in nood. Nu, onze nood er. De mensheid is in nood. Onze ellende. Onze nood en ellende: wij zijn onder de toorn Gods en God wil straffen met tijdelijke en eeuwige straffen. En dat is vanwege onze zonden. Die zo diep zijn dat wij erin ontvangen en geboren worden, zo breed dat wij tot alle kwaad geneigd zijn en zo scherp dat wij geneigd zijn God te haten en onze verlossing tegen te staan.

En Jezus, ziende deze nood en ellende, werd innerlijk met ontferming bewogen. Om in die nood te voorzien. Om schuld te verzoenen en van straf te ontslaan. Om los te rukken uit die blindheid en verlorenheid. Om te verlossen, om te beschermen, om te bidden, om kracht te geven. Om vrede met God te geven en een nieuw leven, eeuwig leven. Daarvoor is Hij gekomen. Gekomen. Denk je in. Gekomen van de hemel naar de aarde. Van de hemel, waar Hij was: God uit God en Licht uit Licht. In heerlijkheid en glorie. Gekomen, achter Zich gelaten en gekomen in het vlees. Om in alle dingen verzocht te worden. Om te kunnen dragen: pijn, vloek en schuld. Gekomen om te dienen.

Daarvoor is Hij gekomen in het vlees. Daarvoor is Hij gekomen in de prediking. Om Zijn losprijs te laten bedienen aan ons. Om ons daarmee te dienen. Dit hebt u verdiend. Dit is wat op u ligt. Waar u naartoe op weg bent. En dit heeft Hij gedaan. In Hem is vergeving en verzoening. Rechtvaardiging en vrede met God en eeuwig leven. Laat u dienen door Hem. Laat u dienen. Laat uw zonden en schuld u afnemen en laat u vrede en nieuw en eeuwig leven schenken. Zo komt in de prediking Jezus langs en Hij klopt aan bij u, bij jou. Hebt u geen nood? Hebt u geen schuld en zonde om Mij te geven? Laat u door Mij dienen. Echt, dat hebt u nodig. Echt.

Laat u dienen door Hem. Nee, u hoeft Hem niet te dienen. Alsof Hij nog wat nodig heeft om gewillig te worden. Alsof u uw best moet doen voor Hem om in aanmerking te komen. Trouwens, dan dient u toch uzelf. Om uw zaligheid te dienen en te bewerken. Nee, laat u dienen. Hij gaf Zijn leven voor velen. Er staat niet : voor de uitverkorenen, of voor weinigen, of voor allen, voor velen. En als die veelheid vol is dat komt Jezus terug. Zolang Jezus niet is teruggekomen is er nog plaats, nog ruimte, kunt u kun jij er nog bij, bij die velen.

En u geeft u Hem over. U verliest u aan Hem. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Of: liet u Hem steeds voorbijgaan? Liet je Hem weer verder gaan? Niet nodig. Ik heb nog genoeg om mezelf mee overeind te houden. Ik heb nog teveel

om verloren te kunnen gaan. Of uitstellen: ja het moet vast een keer, maar later, wel voor mijn sterven, maar nu nog niet nog even niet. Maar zie eens: hoe bewogen Jezus is. Als hij ziet dat Jeruzalem Hem zal verwerpen en afwijzen: Hij weent. Ziende die mensen die Hem verstoten. Hij weent bewogen met uw ondergang, jouw verderf. Och, dat gij toch bekendet wat tot uw vrede dient. Kan zo'n bewogenheid je niet overtuigen dat je welkom bent, dat Hij het goed voorheeft? Kan zo'n bewogenheid je niet overtuigen dat je dwaas doet door Hem af te wijzen?

Opdat wij Hem te voet vallen. Heere Jezus, dien ook mij met Uw losprijs. Uw offer. Heere Jezus, wat een wonder dat U dat deed, daarvoor bent gekomen. Uw leven gaf in handen van het recht der wet, de toorn van God. En dat U dat deed, ook voor mij, ook voor mij. Als één van die velen. Voor wie U Uw leven gaf. Zodat ik, om met zondag 13 van de catechismus te spreken: gekocht ben niet door zilver of goud maar door Uw dierbaar bloed en van alle heerschappij des duivels verlost en zo U ten eigendom ben geworden. Door Uzelf te geven voor mij. En wie leerde het in zijn of haar leven: dat heb ik nodig? Iemand die het alles voor mij doet. Die mijn schuld wegneemt en mijn ogen opent en mij van dood levend maakt en mijn hart vernieuwt. Iemand Die de schuld wegneemt, de geestelijke dood openbreekt en mijn hart bekeert. U heb ik nodig! Leerde u dat? U, jij, ik?

2 Zijn dood

Jezus zegt: Ik ben gekomen om te dienen. En dan vult Hij dat nog aan en in door wat erachter staat. En Mijn leven te geven tot een rantsoen/losprijs voor velen. En daarmee geeft Hij aan dat Zijn lijden en Zijn dood een uniek karakter heeft. Volstrekt anders dan je met het blote oog zou denken. Want dan denk je: inderdaad, Jezus is gekomen om te dienen. Heeft niets gedaan om Zich populair te maken. Maar het goede voor mensen gezocht. Hen daarom vermaand, gewaarschuwd. En dat is Hem niet in dank afgenomen. Dat zijn ze zat geworden en hebben Hem het zwijgen opgelegd. Monddood gemaakt. Veroordeeld. Uit de weg geruimd. Ze hebben Zijn leven genomen. Onterecht. En dan kun je ook denken: zoals dat zovaak voorkomt in deze wereld. Dat mensen ten onrechte gedood worden.

Maar dan weet de christelijke kerk beter, anders. Want Jezus Zelf heeft het gezegd: Ik geef Mijn leven. Om Mijn leven te geven. Niemand neemt het van Mij. Jezus had telkens en telkens met één woord, met één gebaar Zich kunnen bevrijden, Zijn tegenstanders kunnen wegvagen. Nee, Zijn leven wordt niet genomen, maar Hij geeft het. Omdat hij het wil geven. Wil dienen. En zo geeft Hij het tot een losprijs. Losgeld. Dat woord kennen wij vooral vanuit gijzelingen. Dat gijzelnemer

een losgeld vragen voor hun gegijzelde. In ruil voor vrijlating. Geld in plaats van een mensenleven. Zo komt het in het Oude Testament voor als mogelijkheid om slaven los te kopen. Als je kind of broer slaaf was geworden kon je hem loskopen door losgeld te betalen. Geld in ruil voor leven.

Jezus geeft Zijn leven in ruil voor leven. Om levens van anderen vrij te krijgen, te verlossen. Maar met dit verschil: een gegijzelde en een slaaf zijn dat geworden tegen hun wil in. Maar wij mensen zijn vast komen te zitten door eigen schuld. Als in de gevangenis. Veroordeeld door de wet en naar recht. Veroordeeld tot de eeuwige dood. En daarom in de gevangenis. Wij mogen er niet uit. Je kunt iemand niet uit medelijden uit de gevangenis halen. Dat mag niet. Eerst moet hij zijn straf uitzitten. Wij mogen niet zomaar vrijkomen van de schuld en de vloek. Eerst moet de wet voldaan worden, het recht vervuld worden. Wie kan dat? Wie wil dat doen voor een ander?

En de Zoon des mensen is gekomen om Zijn leven te geven tot losprijs voor velen. Hij geeft Zijn leven tot in de vloek der wet, tot de vloekdood aan het kruis, tot de nederdaling te hel toe. Hij in ruil voor vrijlating van velen. Omdat Hij Gods Zoon is Zijn dood genoeg van waarde om velen te verlossen. Eén voor velen. Omwille van Eén velen gered. Velen. En als dat aantal vol is komt Hij terug. Maar zolang Hij niet is teruggekomen, is dat aantal nog niet vol en kunt u er nog bij. Wat een dankbaarheid en verwondering overmant je dan. Dank dat U mij zocht, en over mij bewogen was. Mij niet liet liggen, als misdadiger en strafwaardige. U had het volste recht om mij voorbij te gaan en te laten zitten in de gevangenis. Verwondert dat U naar mij vroeg, want ik vroeg niet naar U. Maar U zocht mij en vond mij. En dat omdat U Uzelf voor mij gegeven had. Uw bloed, Uw kruisdood, Uw nederdaling ter hel. O Jezus mijn Heiland, hoe groot is Uwe liefde.

Maar de Heere Jezus is geen halve Heiland. Hij is geen Zaligmaker Die zegt: Ik haal je uit de sloot en nou moet je zelf naar huis te lopen. Nee, de Heere Jezus haalt je uit de sloot van verderf en vloek en onbekeerdheid, en Hij leert je ook naar huis wandelen. Van stap tot stap en van dag tot dag. Hij leeft om te dienen. Hij ziet het als één van Zijn pelgrims te zwaar belast wordt, het niet meer weet en niet meer kan. In zonde valt en dreigt te blijven liggen. Verzocht wordt maar het niet ziet. Een kruis draagt en bijna bezwijkt. En nog steeds heeft Hij oog en hart voor nood. Om te dienen.

Hij leeft altijd om te bidden. Hij bidt als ik vergeet te bidden, niet bidt, onzuiver bidt. Hij beschermt opdat de duivel niet nog verder kan gaan en te ver zou gaan. Hij geeft kracht, Hij geeft wijsheid, Hij geeft vertrouwen, Hij geeft nieuwe moed. Keer op keer. Heel je geloofsleven

lang. Erken toch: Heere Jezus, U hebben we nodig, ook vandaag. Uw hulp kunnen we niet missen, alweer niet, opnieuw niet. Je komt daar nooit bovenuit. Heel het geestelijk leven is het een je laten dienen door Hem. In ons is geen kracht, geen vastheid, geen verlangen, geen volharding, geen vertrouwen, geen hoop. Heere Jezus help ons, red ons door Uw genade. Geloofsleven is: je laten dien door Hem. Eens en telkens weer. Nooit, nooit komt een mens daar bovenuit. Het geestelijk leven is niet anders van begin tot eind dan een zich laten dienen door Jezus

Hoe meer gegroeid in het geloof, hoe korter je zonder Jezus kan, hoe meer gegroeid in de genade, hoe vaker Jezus je ziet komen, het meer je Hem nodig hebt. En Hij schenkt mij hulp Hij redt mij keer op keer. Zalig wie dat kent en verstaat. Kent u dat? Kent u deze omgang, deze gemeenschap met de Heere Jezus? Bij mij is nood en ellende, bij Hem is hulp en raad. Hij dient en ik mag mij laten dienen door Hem.

3 Zijn doel

Kijk en zo in deze omgang met Christus gebeurt het wonder. Dat hoefijzer weet u nog wel. Dat hoefijzer wordt in het vuur van deze liefde omgebogen omgesmolten tot een pijl. Niet meer gericht op mijzelf, maar op anderen. Kijk, van nature is bij alle dingen mijn eerst reactie en uiting: wat betekent dit voor mij? Welke gevolgen heeft het voor mij? Als iemand mij wat aandoet of beledigt. Als mijn bedrijf slecht loopt. Als ik een bekeuring krijg of straf. Als met mijn gezondheid zich wat voordoet. Als ik een taak heb en die ga doen. Van nature voel ik eerst: wat betekent het voor mij? Maar in de omgang met Christus wordt het hoefijzer een pijl. Gericht op de Ander. Eerst op God. Wat doet het Hem? Wat betekent het voor de eer van Zijn Naam en zaak? Wat doet het Gods eer aan? Gericht op Hem. Om Hem te eren en te danken. Hem te dienen. Nee, niet alsof God hulp nodig heeft, maar dienen in de zin van danken, eren, verheerlijken. Nee, God heeft mijn hulp niet nodig. Hij volvoert Zijn raad en maakt Zijn huis vol. Hoe dan ook, dat kan Hij zonder mij ook doen. Maar, God dienen om te danken, te verheerlijken. Als ik zondig, doe ik Hem verdriet, als ik publiekelijk zondig, wordt Zijn Naam onteerd door anderen.

De pijl gericht op Hem. Die zo weer terugbuigt tot een hoefijzer. Als de omgang met Christus verslapt, wordt het weer een hoefijzer. Altijd weer nodig: omgang met Christus.

En de pijl gericht op anderen. Wat is goed voor anderen? De gezindheid van de Heere Jezus: oog en hart voor nood. Allereerst van ambtsdragers voor de gemeente. Nee, niet wat zij van ons vinden. Of ze ons een goede ouderling vinden of diaken of dominee. Maar: dienen.

Bewogen zoals Christus bewogen was. Spurgeon zegt ergens: als mensen zich niet druk maken om hun zaligheid, laat hen dan merken dat u er zich wel druk om maakt. Als ik een voorbeeld leen van een collega dan is dat dit. Het ambt dan dienaar van het Woord is heel iets anders dan dat van ober. De kerk is geen restaurant. Want hoe gaat dat in het restaurant bij een ober? Die komt u vragen: wat wilt u hebben? Wat lust het u liefste? En hij zorgt dat hij u dat brengen kan. En na een tijdje komt hij langs en vraagt: is het naar wens? Wilt u er nog iets bij, wat meer van dit of dat? Dat is plezierig. Zo word je graag behandeld. Maar de kerk is geen restaurant. De dienaar van het Woord is geen ober. Maar dienaar van het Woord. Wat hebt u nodig? Wat is heilzaam voor u? Dat kan ook bitter smaken: vermaning, waarschuwing, aankondiging van het oordeel. Zult u zich laten dienen? Niet zelf bepalen wat u hebben wilt?

En dan ook gemeenteleden onderling. En in alle verbanden: man en vrouw in het huwelijk, ouders en kinderen in gezin, broers en zussen onder elkaar. En gemeenteleden naar anderen toe aan de rand van of buiten de kerk. Dienen. Dat je niet zo vol en bezet bent met jezelf dat je niet eens doorhebt dat je vrouw, of je broer of dat gemeentelid het moeilijk heeft. Oog en hart voor de nood van anderen. Allemaal diaken om zo te zeggen. Is er om mij heen niemand die mijn hulp of dienst gebruiken kan? Dienen, in plaats van verdienen staat bovenaan.

Dat wil niet zeggen dat je de ander altijd zijn zin geeft en zijn gang laat gaan en 'ja' zegt. Dat is soms helemaal niet goed voor hem of haar. Dat laat iemand soms maar doorgaan op de verkeerde weg, en dat stijft iemand soms alleen maar in zijn eigenwijzigheid en zelfzucht. Jezus geeft de 2 ook niet hun zin door hen maar die ereplaats te (laten) geven. Gericht op het welzijn van de ander kan juist betekenen: hem of haar aanspreken. Hopend en bidden op bekering, op behoud van de ander, op terugkeer tot God. Dat is ook een hele oefening: zijn we daarvan gediend? Als moeder of broer of kind of een gemeentelid je aanspreekt om je te dienen, om je te wijzen op een dwaalweg? Ook een hele oefening om je te laten dienen door wat anderen zeggen.

De pijn gericht op de ander. Maar dat wordt zo weer een hoefijzer. Dat het weer terugbuigt naar jezelf. Weer komen tot Christus, in Zijn liefde en dienen je koesteren opdat het hoefijzer weer een pijn wordt.

Ook al wordt dat niet altijd in dank afgenomen. Jezus werd het niet in dank afgenomen. Dat Hij altijd het heil van de mensen zocht. Men werd het zat, wilde met rust gelagen worden. Ruimde Hem uit de weg. Door mensen veroordeeld en gedood. Maar door God verheerlijkt en opgewekt. Opgewekt uit de doden en delend in Zijn gunst en glorie.

Zo is het nog. In Jezus voetspoor, Zijn beeld gelijkvormig, kan gelden: mensen nemen het niet in dank af, maar de Heere laat Zijn gunst blijken. De Heere laat Zijn gunst blijken in je hart. Nu al in dit leven. En dat geeft vrede en vreugde in Hem. En de Heere zal verhogen en verheerlijken. Na dit leven. In heerlijkheid en glorie.

Amen